P9_TA(2021)0358

Преглед на макроикономическата законодателна уредба

Резолюция на Европейския парламент от 8 юли 2021 г. относно прегледа на макроикономическата законодателна уредба с цел подобряване на въздействието върху реалната икономика на Европа и постигане на повече прозрачност при вземането на решения и демократичната отчетност (2020/2075(INI))

(2022/C 99/21)

Европейският парламент,

— като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, подписан в Рим през 1957 г.,

— като взе предвид член 2 от Договора за Европейския съюз,

— като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално членове 121, 122, 126 и 136 от него, както и Протокол № 12 към него,

— като взе предвид своята резолюция от 20 октомври 2010 г. относно финансовата, икономическа и социална криза: препоръки за мерките и инициативите, които трябва да се предприемат (междинен доклад) ([1]), и своята резолюция от 6 юли 2011 г. относно финансовата, икономическа и социална криза: препоръки за мерките и инициативите, които трябва да се предприемат ([2]),

— като взе предвид Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 г. относно изискванията за бюджетните рамки на държавите членки ([3]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) № 1173/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за ефективното прилагане на бюджетното наблюдение в еврозоната ([4]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) № 1174/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно принудителните мерки за коригиране на прекомерните макроикономически дисбаланси в еврозоната ([5]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) № 1175/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики ([6]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси ([7]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) № 1177/2011 на Съвета от 8 ноември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1467/97 за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит ([8]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) № 472/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. за засилване на икономическото и бюджетно наблюдение над държавите членки в еврозоната, изпитващи или застрашени от сериозни затруднения по отношение на финансовата си стабилност ([9]),

---

([1]) ОВ C 70 E, 8.3.2012 г., стр. 19.
([2]) ОВ C 33 E, 5.2.2013 г., стр. 140.
([3]) ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 41.
([4]) ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 1.
([5]) ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 8.
([6]) ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 12.
([7]) ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.
([8]) ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 33.
([9]) ОВ L 140, 27.5.2013 г., стр. 1.

Четвъртък, 8 юли 2021 г.

— като взе предвид Регламент (ЕС) № 473/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно общите разпоредби за мониторинг и оценка на проектите за бюджетни планове и за гарантиране на коригирането на прекомерния дефицит на държавите членки в еврозоната ([10]),

— като взе предвид своята резолюция от 24 юни 2015 г. относно преразглеждане на рамката за икономическо управление: преглед и предизвикателства ([11]),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 10 февруари 2015 г., озаглавено „Пълноценно използване на гъвкавостта, заложена в действащите разпоредби на Пакта за стабилност и растеж“ (COM(2015)0012/2),

— като взе предвид доклада на четиримата председатели от 5 декември 2012 г., озаглавен „Към постигане на действителен икономически и паричен съюз“, доклада на петимата председатели от 22 юни 2015 г., озаглавен „Завършване на европейския икономически и паричен съюз“, Бялата книга на Комисията от 1 март 2017 г. за бъдещето на Европа и документа за размисъл на Комисията от 31 май 2017 г. относно задълбочаването на Икономическия и паричен съюз,

— като взе предвид Специален доклад № 3/2018 на Европейската сметна палата, озаглавен „Одит на процедурата при макроикономически дисбаланси (ПМД)“,

— като взе предвид съобщението на Комисията от 11 декември 2019 г. относно Европейския зелен пакт (COM(2019)0640) ,

— като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно Европейския зелен пакт ([12]),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 5 февруари 2020 г., озаглавено „Преглед на икономическото управление“ (COM(2020)0055),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 13 март 2020 г., озаглавено „Координирани икономически мерки в отговор на пандемията от COVID-19“ (COM(2020)0112),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 20 март 2020 г. относно активирането на общата клауза за дерогация, предвидена в Пакта за стабилност и растеж (COM(2020)0123),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 27 май 2020 г., озаглавено: „Часът на Европа: възстановяване и подготовка за следващото поколение“ (COM(2020)0456),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 27 май 2020 г., озаглавено „Бюджетът на ЕС осигурява ресурс за плана за възстановяването на Европа“ (COM(2020)0442),

— като взе предвид предложението на Комисията от 28 май 2020 г. за регламент на Съвета за създаване на Инструмент на Европейския съюз за възстановяване с цел подкрепа на възстановяването след пандемията от COVID-19 (COM(2020)0441),

— като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 ([13]),

— като взе предвид Специален доклад № 16/2020 на Европейската сметна палата, озаглавен „Европейски семестър — специфичните препоръки по държави са насочени към важни въпроси, но изпълнението им трябва да се подобри“,

— като взе предвид оценката на Европейския фискален съвет (ЕФС) на фискалните правила на ЕС с акцент върху пакета от шест законодателни акта и пакета от два законодателни акта от 11 септември 2019 г., годишния доклад на ЕФС от 29 октомври 2019 г., изявлението на ЕФС от 24 март 2020 г. относно COVID-19, оценката на ЕФС от 1 юли 2020 г. на фискалната позиция, подходяща за еврозоната през 2021 г., и годишния доклад на ЕФС за 2020 г. от 20 октомври 2020 г.,

---

([10]) ОВ L 140, 27.5.2013 г., стр. 11.
([11]) ОВ C 407, 4.11.2016 г., стр. 86.
([12]) Приети текстове, P9_TA(2020)0005.
([13]) ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13.

— като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 11 декември 2020 г. относно многогодишната финансова рамка (МФР) и Инструмента за възстановяване Next Generation EU, COVID-19, изменението на климата, сигурността и външните отношения,

— като взе предвид междуинституционалното споразумение от 16 декември 2020 г. относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетни въпроси и доброто финансово управление и относно новите собствени ресурси, включително пътна карта за въвеждането на нови собствени ресурси ([14]),

— като взе предвид своята резолюция от 17 април 2020 г. относно координирани действия на ЕС за борба с пандемията от COVID-19 и последиците от нея ([15]),

— като взе предвид своята резолюция от 15 май 2020 г. относно новата многогодишна финансова рамка, собствените ресурси и плана за възстановяване ([16]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([17]),

— като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 21 юли 2020 г.,

— като взе предвид своята резолюция от 23 юли 2020 г. относно заключенията от извънредното заседание на Европейския съвет на 17– 21 юли 2020 г. ([18]),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 17 септември 2020 г., озаглавено „Годишна стратегия за устойчив растеж за 2021 г.“ (COM(2020)0575),

— като взе предвид своята позиция от 16 септември 2020 г. относно проекта на решение на Съвета относно системата на собствените ресурси на Европейския съюз ([19]),

— като взе предвид своята резолюция от 13 ноември 2020 г. относно Плана за инвестиции за устойчива Европа — как да се финансира Зеленият пакт ([20]),

— като взе предвид Регламент (ЕС) 2021/241 на Европейския парламент и на Съвета от 12 февруари 2021 г. за създаване на Механизъм за възстановяване и устойчивост ([21]),

— като взе предвид европейската икономическа прогноза на Комисията: зима 2021 г. (институционален документ 144) от февруари 2021 г.,

— като взе предвид съобщението на Комисията от 3 март 2021 г., озаглавено „Една година от началото на пандемията от COVID-19: ответни мерки на фискалната политика“ (COM(2021)0105),

— като взе предвид съобщението на Комисията от 5 февруари 2020 г., озаглавено „Преглед на икономическото управление — Доклад относно прилагането на регламенти (ЕС) № 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 и 473/2013 и относно пригодността на Директива 2011/85/ЕС на Съвета“ (COM(2020)0055),

— като взе предвид европейската икономическа прогноза на Комисията: пролет 2021 г. (институционален документ 149) от май 2021 г.,

— като взе предвид съобщението на Комисията от 2 юни 2021 г., озаглавено „Координиране на икономическите политики през 2021 г.: преодоляване на COVID-19, подкрепа на възстановяването и модернизиране на нашата икономика“ (COM(2021)0500),

— като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становището на комисията по конституционни въпроси (A9-0212/2021),

— като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,

([14]) ОВ L 433 I, 22.12.2020 г., стр. 28.
([15]) Приети текстове, P9_TA(2020)0054.
([16]) Приети текстове, P9_TA(2020)0124.
([17]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.
([18]) Приети текстове, P9_TA(2020)0206.
([19]) Приети текстове, P9_TA(2020)0220.
([20]) Приети текстове, P9_TA(2020)0305.
([21]) ОВ L 57, 18.2.2021 г., стр. 17.

Четвъртък, 8 юли 2021 г.

А. като има предвид, че през последните 30 години рамката за икономическо управление претърпя редица промени, за да се преодолеят нейните недостатъци по отношение на модела и изпълнението и да бъде адаптирана към новите икономически предизвикателства;

Б. като има предвид, че в настоящата рамка за управление има концептуални и практически слабости, които водят до прекалено сложни правила, слабо прилагане, липса на ангажираност и липса на стимули за провеждане на симетрични антициклични политики; като има предвид, че настоящата рамка не успя да намали различията в рамките на ЕС, нито да защити или насърчи публичните инвестиции, стимулиращи растежа;

В. като има предвид, че последователните реформи на Икономическия и паричен съюз (ИПС) след световната финансова криза бяха насочени към намаляване на риска, но не въведоха елементи на споделяне на риска;

Г. като има предвид, че програмите за макроикономически корекции показаха липса на национална ангажираност и засегнаха социалната структура на държавите, които ги приложиха;

Д. като има предвид, че през 2015 г. Комисията прие насоки относно пълноценното използване на гъвкавостта в рамките на правилата на Пакта за стабилност и растеж с цел засилване на връзката между структурните реформи, инвестициите и фискалната отговорност;

Е. като има предвид, че Европейският съюз е изправен пред множество дългосрочни предизвикателства: криза в областта на общественото здраве, климатична криза и липса на инвестиции в публичната инфраструктура, които задълбочават социално-икономическите различия;

Ж. като има предвид, че предизвикателството на двойния преход изисква допълнителни публични инвестиции, които настоящата фискална рамка възпрепятства; като има предвид, че инвестициите както от публичния, така и от частния сектор бяха недостатъчни още преди кризата въпреки исторически ниските лихвени проценти;

З. като има предвид, че брутните публични инвестиции бяха намалени след финансовата криза и кризата с държавния дълг и в много държави членки нетните публични инвестиции са дори отрицателни, което означава, че настоящата фискална рамка води до създаващи прекомерна рецесия мерки за консолидация и улеснява спада на публичните инвестиции през периодите на фискална консолидация;

И. като има предвид, че съществува значителен недостиг на инвестиционно финансиране, който следва да бъде преодолян: 470 милиарда евро годишно до 2030 г. за постигане на целите на ЕС в областта на околната среда ([22]), 142 милиарда евро годишно за социална инфраструктура като болници или училища ([23]) и 190 милиарда евро годишно за стабилизиране на наличността на публичен капитал ([24]);

Й. като има предвид, че в началото на пандемията нивата на публичния дълг бяха високи и че безпрецедентната икономическа рецесия, безпрецедентните национални фискални мерки, предприети в отговор на пандемията, и необходимостта да се подкрепи устойчиво и приобщаващо възстановяване ще окажат въздействие върху публичните финанси, водейки съотношението на дълга към БВП на ЕС до нов връх от над 100 % от БВП;

К. като има предвид, че екологичната ([25]) и социалната устойчивост са взаимосвързани с рисковете за дългосрочната фискална устойчивост;

Л. като има предвид, че пандемията причинява безпрецедентно външно сътресение с големи асиметрични въздействия, отразявайки се отрицателно на икономическата перспектива на ЕС и задълбочавайки различията между държавите членки;

([22]) Комисия, SWD(2020)0098 — „Identifying Europe's recovery needs“ (Определяне на потребностите на Европа от възстановяване), 27.5.2020 г., стр. 14 — 16.

([23]) Тези приблизителни изчисления обхващат само здравеопазването и дългосрочните грижи (70 милиарда евро), образованието и ученето през целия живот (15 милиарда евро) и жилищата на достъпни цени (57 милиарда евро). Източник: Fransen, L., Bufalo, G., Reviglio, E., „Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe — Report of the High-Level Task Force on Financing Social Infrastructure in Europe“ (Насърчаване на инвестициите в социална инфраструктура в Европа — доклад на работната група на високо равнище по въпросите на финансирането на социалната инфраструктура в Европа), 2018 г., стр. 116.

([24]) Комисия, SWD(2020)0098– „Identifying Europe's recovery needs“ (Определяне на потребностите на Европа от възстановяване), 27.5.2020 г., стр. 18 — 20.

([25]) Extreme disaster tend to lower economic output (При екстремните бедствия има тенденция към по-ниски икономически резултати) (Botzen, Deschenes и Sanders, 2019 г.); МВФ прогнозира, че големите бедствия, свързани с метеорологични явления, биха могли да имат отрицателни последици върху реалния БВП на глава от населението и че държавите, които са по-добре подготвени за справяне с големи природни бедствия, биха могли по-лесно да смекчават последиците.

М. като има предвид, че пандемията увеличи вече съществуващите неравенства и бедност и показа важността на европейския социален модел и неговите съществуващи мрежи за социална сигурност;

Н. като има предвид, че в Европа икономическите прогнози ([26]), ([27]) показват, че възстановяването е на различни скорости, непълно и нееднакво; като има предвид, че внедряването на ваксини се ускорява и че съществуват значителни рискове от различия и задълбочаване на неравенствата между държавите, секторите и сегментите на обществото, по-специално сред младите работници, жените и нискоквалифицираните работници;

О. като има предвид, че все още съществуват дългосрочни рискове от отрицателни последици за икономиките на някои държави членки и поради това оттеглянето на подкрепата следва да бъде допълнено с мерки за улесняване на създаването и преразпределението на работни места, по-специално чрез програми за преквалификацията и придобиването на нови умения, заедно с подпомагане на доходите, ако е необходимо;

П. като има предвид, че геополитическите рискове могат да окажат въздействие върху устойчивостта на държавния дълг;

Р. като има предвид, че дискреционната фискална подкрепа беше различна по размер и състав между държавите членки с ясна положителна взаимна връзка между фискалното пространство и размера на ответните политически мерки и доведе до асиметричен отговор, което може също така да създаде рискове от нееднакви условия на конкуренция на вътрешния пазар и от допълнително диференциране на скоростта на възстановяване;

С. като има предвид, че реакцията на ЕС на кризата ([28]) укрепи ИПС и до момента успя да създаде доверие, овладявайки по този начин нестабилността на финансовите пазари; подчертава в тази връзка значението на емитирането на облигации на ЕС;

Т. като има предвид, че през 2020 г. Комисията започна публична консултация относно прегледа на ефективността на рамката за икономическо управление, която беше прекъсната поради началото на пандемията от COVID-19;

1. призовава Комисията да възобнови обществения дебат относно прегледа на европейската рамка за икономическо управление и да представи всеобхватни и далновидни законодателни предложения в резултат на прегледа; отбелязва, че прегледът на рамката за икономическо управление беше временно спрян заради пандемията;

Фискална политика — към устойчиво и приобщаващо възстановяване

2. приветства задействането на общата клауза за дерогация, предвидена в Пакта за стабилност и растеж, което е напълно обосновано с оглед на икономическото и социалното въздействие на пандемията; отбелязва, че общата клауза за дерогация не налага временно спиране на процедурите на Пакта за стабилност и растеж, и признава, че тя ще позволи на Комисията и на Съвета да предприемат необходимите мерки за координиране на политиките в рамките на Пакта, като същевременно се отклонят от бюджетните изисквания, които обикновено се прилагат; подчертава, че общата клауза за дерогация позволи на държавите членки да приемат много важни мерки по отношение на разходите и приходите, за да се сведе до минимум икономическото и социалното въздействие на пандемията, и че фискалната подкрепа следва да се премахва постепенно, за да се подкрепят усилията на държавите членки за поддържане на възстановяването и укрепване на икономическата и социалната устойчивост; отбелязва степента на гъвкавост на настоящата рамка за икономическо управление в координирания политически отговор на кризата с COVID-19;

3. приветства съобщението на Комисията от 3 март 2021 г. с предложените съображения относно дезактивирането или продължаващото прилагане на общата клауза за дерогация; отбелязва, че следва да се вземе предвид цялостна оценка на състоянието на икономиката въз основа главно на качествени критерии; изразява съгласие, че основният критерий следва да бъде нивото на икономическата активност в ЕС или еврозоната в сравнение с нивата отпреди кризата; подчертава обаче в това отношение значението на развитието на здравното, социалното и икономическото положение в ЕС и икономиката на еврозоната; приветства съобщението на Комисията относно координирането на икономическите политики, в което се посочва, че общата клауза за дерогация, предвидена в Пакта за стабилност и растеж, ще продължи да се прилага през 2022 г. и че се очаква да бъде дезактивирана, считано от 2023 г.;

([26]) Икономическите прогнози на Комисията от пролетта на 2021 г. показват свиване през 2020 г. с - 6,1 % от БВП в ЕС и с - 6,6 % от БВП в еврозоната. Очаква се нарастването на БВП да се възстанови бавно в краткосрочен план: 4,2 % през 2021 г. и 4,4 % през 2022 г. в ЕС, 4,3 % през 2021 г. и 4,4 % през 2022 г. в еврозоната.

([27]) World Economic Outlook: Managing Divergent Recoveries (Перспективи за световната икономика: Управление на различните възстановявания), МВФ (април 2021 г.).

([28]) По-специално чрез пакета за възстановяване и инструмента SURE.

4. счита, че прегледът на рамката за икономическо управление ще се извършва при трудни обстоятелства, а именно ниските лихвени проценти, безпрецедентното натрупване на дълг и в контекста на мащабен пакет за фискално възстановяване, състоящ се от безвъзмездни средства и заеми, финансирани посредством дълг на ЕС;

5. счита, че е необходим преглед на рамката за икономическо управление на ЕС; изразява съгласие с Европейския фискален съвет (ЕФС), че е важно да има ясен път към преразгледана фискална рамка, за предпочитане преди дезактивирането на общата клауза за дерогация;

6. съзнава, че стартирането на прегледа след дезактивирането на общата клауза за дерогация ще го направи по-труден, спорен и създаващ разногласия; поради това счита, че следва да се обсъди прегледът на рамката за икономическо управление преди евентуалното завръщане към фискалните правила;

7. отбелязва, че в настоящия контекст прилагането на настоящата фискална рамка, по-специално плановете за корекции, би довело до бързо намаляване на дълга, което би могло да застраши пътя на възстановяване на икономиките и потенциално да отслаби ангажимента на държавите членки за спазване на правилата;

8. призовава Комисията да предостави ясни насоки за фискалната политика за държавите членки по време на периода на активиране на общата клауза за дерогация, за да се постигнат разумни средносрочни фискални позиции и да се гарантира фискална устойчивост в средносрочен план; призовава, след като общата клауза за дерогация бъде дезактивирана и докато все още не е налична преразгледана рамка, да се използват всички съществуващи възможности за гъвкавост, предвидени в настоящата рамка за икономическо управление, като например „клаузата за необичайни събития“ за отделните държави, за да се предотврати преждевременната фискална консолидация и да се ограничат рисковете от дългосрочни отрицателни последици;

9. счита, че икономическите показатели и плановете за корекции трябва да се изпълняват предпазливо, и поради това призовава за преразглеждане на Наръчника относно Пакта за стабилност и растеж и на Кодекса за поведение на Пакта за стабилност и растеж; подчертава, че фискалните насоки следва да избягват проциклични отклонения, да насърчават по-голямото сближаване, да укрепват устойчивото, приобщаващо, екологосъобразно и цифрово възстановяване, като допринасят за Европейския зелен пакт и за прилагането на Европейския стълб на социалните права, да разглеждат различните ситуации в държавите членки и да противодействат на макроикономическите дисбаланси;

10. счита, че заемите по линия на NextGenerationEU следва да се отчитат като национален дълг; призовава Комисията, в актуализациите на насоките за прилагане на Пакта за стабилност и растеж, да осигури за разходите, финансирани със заеми по линия на Next Generation EU, същото третиране като за Европейския фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ) в контекста на съобщението на Комисията относно гъвкавостта;

11. призовава за продължаване на експанзионистичната фискална позиция толкова дълго, колкото е необходимо, за да се подкрепи възстановяването от пандемията от COVID-19 и да се стимулират преобразуващите промени, правещи икономиките по-екологосъобразви, по-цифрови и по-приобщаващи, като същевременно се гарантира фискална устойчивост в средносрочен план; предупреждава за рисковете от преждевременното оттегляне на подкрепата и изразява съгласие с препоръката на Комисията фискалната политика да остане гъвкава и да се приспособява към променящата се ситуация според необходимостта; счита, че с напредъка на възстановяването мерките за фискална подкрепа следва да стават по-целенасочени; подкрепя политики, които са съобразени с етапа на пандемията, пътя към икономическо възстановяване и отделните обстоятелства на държавите;

12. призовава Комисията да гарантира, че държавите членки разработват надеждни стратегии за излизане от свързаните с кризата мерки, без същевременно да се предопределят бъдещите фискални траектории;

13. отбелязва рисковете от дългосрочни отрицателни последици за натрупването на капитал и за пазара на труда вследствие на пандемията, което би могло да затрудни икономиката; отбелязва, че възстановяване вероятно ще остане неравномерно и че фискалната политика следва да ограничава отрицателните последици и да намалява неравенствата, като подпомага сегментите на икономиката и обществото, които са изложени на по-голям риск от различия;

14. призовава държавите членки да включат висококачествената фискална подкрепа в надеждни средносрочни рамки и да изготвят стабилни планове за средносрочна фискална политика, за да се гарантира, че когато са необходими експанзионистични фискални мерки, те се подкрепят от приобщаващи мерки за растеж, както и да се гарантира антицикличната роля на фискалната политика, като се има предвид, че спешните фискални политически мерки са временни, ограничени и насочени към гарантиране на средносрочна фискална устойчивост; призовава държавите членки да наблюдават

фискалните рискове, и по-специално условните задължения, когато е целесъобразно; припомня нарастващото значение на наблюдението на свързаните с устойчивостта фискални рискове; отбелязва, че добрите практики на управление на публичните финанси ще подобрят прозрачността и отчетността;

15. приветства незабавния и координиран отговор на икономическата политика на институциите на ЕС и на държавите — членки на ЕС, насочен към избягване на рязкото увеличаване на неплатежоспособността на предприятията и безработицата; препоръчва по-общата подкрепа да бъде заменена постепенно с по-целенасочени схеми за ограничаване на рисковете от сътресения и отрицателни последици за предприятията; препоръчва публичната подкрепа да се съсредоточи само върху предприятията, които са жизнеспособни в дългосрочен план, в контекста на екологичната програма и програмата в областта на цифровите технологии на ЕС;

16. отбелязва, че фискалната позиция на равнището на държавите членки, както и макроикономическата рамка често насърчаваха проциклични фискални политики, както в добри, така и в лоши времена, като съответно не бяха изградени достатъчно буфери през някои периоди или не се използваше в достатъчна степен фискалното пространство в други; освен това отбелязва, че е налице положителна взаимовръзка между държавите членки, които разполагат с фискално пространство, и способността им в кратки срокове да мобилизират пакети от фискални стимули с много по-бързи темпове и без свързаните с това разходи по заеми, което спомогна за смекчаване на отрицателните социално-икономически последици от пандемията;

17. подчертава значението на ролята на фискалните политики, така че държавите членки да са в състояние в еднаква степен да гарантират устойчиво, екологично, цифрово и приобщаващо възстановяване, от една страна, а от друга страна — да гарантират, че фискални политики са устойчиви и че държавният дълг е устойчив в дългосрочен план;

18. счита, че общият европейски фискален отговор (NextGenerationEU) е от решаващо значение за възстановяването; призовава за бързо и ефективно използване на средствата по линия на Next Generation EU при пълно спазване на договорените критерии, което ще играе важна роля в подпомагането на устойчиво и приобщаващо икономическо възстановяване и насърчаването на производителността и инвестициите в целия ЕС;

Преглед на макроикономическата законодателна рамка

19. подчертава присъщото взаимодействие между паричната и фискалната политика при пълно зачитане на мандата на ЕЦБ, нейната независимост и гарантирането на нейната демократична легитимност; отбелязва успешните резултати от правилното и отговорно създаване на двете политики с оглед на спомагане за предоставянето на необходимата подкрепа за икономиките след COVID-19, първата политика — чрез запазване на благоприятни условия за финансиране, а втората политика — чрез подкрепа за предприятията, работниците и хората, което показва готовността на тези политики да реагират в отговор на настоящата криза; счита, че преждевременното оттегляне на фискалната политика следва също така да се избегне, за да не се противодейства на стимулите на програмата за възстановяване;

20. подчертава, че паричната политика носи основната тежест на стабилизацията през последните няколко години и кризи; отбелязва, че кризата, причинена от пандемията, показа, че стабилизацията не може да бъде отговорност само на паричната политика и че фискалната политика следва да играе по-голяма роля; въпреки че настоящите парични условия са гъвкави и подкрепят възстановяването на икономиката в периода на кризата, предупреждава да не се разчита твърде много на съобразена с паричната политика позиция и изключително ниска цена на държавния дълг;

21. подчертава, че националните фискални политики, заедно с политиките на Съюза, ще играят важна роля за изпълнението на ангажиментите и отговорностите на Европейския съюз в световната борба срещу изменението на климата;

22. подчертава, че съществуват структурни фактори като застаряването на населението, увеличаването на спестяванията, ниската инфлация, склонността към инвестиции и забавянето на производителността, които биха могли да задържат реалните лихвени проценти ниски в средносрочен до дългосрочен план; счита, че макроикономическите политики следва да са насочени към факторите, които са в основата на риска от продължителна стагнация, посредством стимулиращи устойчивия растеж и производителността, балансирани и социално справедливи реформи; припомня, че продължителната стагнация обикновено се характеризира с намаляване на работната сила, слабо търсене, прекомерно спестяване и малко инвестиции, наред с други фактори;

23. подчертава необходимостта от готовност за не толкова оптимистични сценарии; отбелязва, че въздействието на сътресението, предизвикано от COVID-19, увеличи спестяванията и някои инвестиционни решения бяха забавени; посочва, че след като ограниченията бъдат облекчени и се отбележи икономически растеж, лихвените проценти може да се увеличат поради по-високите инфлационни очаквания; подчертава, че е важно да се насърчават публичните и частните инвестиции, за

да се отключи допълнителен капитал, особено във връзка с възстановяването на ЕС; подчертава, че не само равнището на инвестициите е от значение за растежа, но и създаването, качеството и изпълнението на инвестиционни програми; отбелязва, че по време на последната криза имаше значителна загуба на инвестиции, и подчертава значението на икономическото съживяване за повишаване на рентабилността на инвестициите;

24. счита, че подходящата и надеждна рамка за икономическо управление е необходимо изискване за устойчиви фискални политики и траектории на дълга и дефицита, осигуряващи надеждни пътища за намаляване на дълга чрез насърчаване на дългосрочен устойчив и приобщаващ растеж, като същевременно се осигуряват благоприятни условия за финансиране, особено в дългосрочен план; освен това счита, че рамката следва да включва елементи за избягване на проциклични политики и за изграждане на достатъчни буфери в добри времена, за да може да изпълнява, когато е необходимо, функция за макроикономическо стабилизиране в краткосрочен план и да осигури подобрено и прозрачно управление, което на свой ред гарантира, че икономиката функционира в полза на хората;

Подробен анализ на устойчивостта на държавния дълг

25. отбелязва, че равнищата на държавния дълг са се покачили значително, достигайки почти 102 % от съвкупното съотношение на дълга към БВП в еврозоната, с прогнозирано допълнително увеличение за 2021 г. и 2022 г., и че някои държави членки вече имат значително натрупване на дълг; отбелязва, че обстоятелствата са се променили след определянето на критериите от Маастрихт; поради това подчертава, че рамката за икономическо управление следва да бъде преразгледана в контекста на настоящата икономическа среда и че тя следва да се основава на факти и да бъде ориентирана към бъдещето, като се опира на опита от съществуващата рамка и при пълно спазване на Договорите;

26. счита, че рамката за икономическо управление на Съюза трябва да бъде преразгледана, за да се опростят и изпълняват по-добре правилата за дълга, и да бъде проектирана така, че да подкрепя дългосрочния икономически растеж с подходящи публични и частни инвестиции;

27. счита, че в преразгледаната рамка за икономическо управление следва да се обмисли как да се гарантира специфичен за всяка държава темп на намаляване на държавния дълг, който да гарантира дългосрочна фискална устойчивост и устойчив и приобщаващ растеж; призовава в целите за дълга да се отразяват правилно новата икономическа реалност и специфичните за всяка държава предизвикателства;

28. счита, че европейски сигурни активи биха увеличили финансовата стабилност, биха подобрили трансмисията на паричната политика и биха допринесли за укрепването на международната роля на еврото;

29. осъзнава, че много високите бюджетни дефицити през 2020 г. и 2021 г. и загубата на номинален БВП ще се отразят в съотношенията на дълга към БВП;

30. отчита, че средата с ниски лихвени проценти намалява натиска върху фискалната политика, като понижава разходите за обслужване на държавния дълг; настоява в анализа на средносрочната устойчивост на държавния дълг надлежно да се вземат предвид последиците от ниските лихвени проценти, възможната промяна на средата на лихвените проценти и възможните бъдещи мерки на паричната политика; отбелязва, че е възможно рисковите премии на държавите членки да се увеличат, особено за държавите с висок или нарастващ дълг, и че това би могло да окаже допълнителен натиск върху фискалната политика, както и върху икономиката;

31. подчертава, че разходите за обслужване на дълга е вероятно да останат ниски в обозримо бъдеще благодарение на големия дял от дълговата тежест, обхванат от облигации с дълги погасителни срокове и понякога с отрицателна доходност, и че първичните дефицити могат да бъдат компенсирани от благоприятни диференциали между лихвите по дълга и темпа на растеж; отбелязва, че настоящият положителен статус на разходите за обслужване на държавния дълг може да се промени сравнително бързо, докато устойчивото намаляване на натрупания държавен дълг отнема значително по-дълго време; счита, че ползата от ниските разходи за обслужване на дълга е възможност да се поддържат и постепенно да се намаляват високите равнища на дълга в посока към устойчиво равнище, да се стимулира потенциалният растеж и да се повишава устойчивостта на икономиката;

32. посочва, че съществуват структурни проблеми в основата на асиметричните темпове на растеж в държавите членки; счита, че растежът не е единствената цел, тъй като постигането на икономика, която работи за хората и осъществява целите на Зеления пакт и Парижкото споразумение, изисква целенасочена политическа подкрепа, включително фискални усилия;

33. припомня, освен реформите, значението на политиките, които стимулират растежа, и на устойчивите частни и публични инвестиции, насочени към увеличаване на потенциала за растеж и постигане на целите на ЕС, съсредоточени върху екологичния и цифровия преход, и към увеличаване на потенциала за растеж, конкурентоспособността и производителността, както и към укрепване на единния пазар; отново заявява, че ориентираните към бъдещето инвестиции и разходи имат положително влияние върху устойчивостта на дълга в средносрочен и дългосрочен план; призовава държавите членки да провеждат устойчиви фискални политики, като същевременно запазят финансираните на национално равнище и подкрепящи растежа публични инвестиции;

34. призовава Комисията да се стреми към всеобхватен и прозрачен анализ на устойчивостта на държавния дълг, за да подкрепи решението на създателите на политики да определят подходящ, ясен и прозрачен план за корекции, специфичен за всяка държава; подчертава използването на иновативни инструменти и техники, като например стрес тестове и стохастичен анализ, с цел по-добро отразяване на рисковете за динамиката на държавния дълг (като например диференциалите между лихвите по дълга и темпа на растеж, състава на дълга, демографските фактори и устойчивостта) и качеството на публичните разходи;

Рамка на ЕС за координация на фискалната политика

35. приканва Комисията по време на процеса на преглед да обмисли ролята на фискалната политика в европейската икономика, като преодолее недостатъците, които вече бяха установени във фискалната рамка на ЕС преди избухването на пандемията ([29]), и вземе предвид наследството от пандемията;

36. призовава Комисията да направи оценка на начините за насърчаване на фискалната устойчивост и антицикличните правила и да разгледа възможността за опростяване на рамката и подобряване на автономността на Комисията при прилагането на правилата в една рамка с по-голяма отчетност и ангажираност; освен това призовава за добре определени и прозрачно задействани механизми за гъвкавост, когато тази гъвкавост е добре обоснована, като се гарантира по-голяма ефективност и надеждност; подчертава значението на рамка, която гарантира координацията на фискалната политика, отчита промените в икономиките и условията за финансиране и взема предвид особеностите и политическите цели на държавите членки; освен това счита, че рамката на ЕС за координация на фискалната политика следва да даде възможност за насърчаване на дългосрочния устойчив и приобщаващ растеж на ЕС, като същевременно се запазят гаранциите срещу риска за устойчивостта на дълга;

37. отбелязва предложението на ЕФС фискалната рамка на ЕС да се изгради отново въз основа на три принципа: i) таван за дълга — това е цел за отношението на дълга към БВП и план за намаляващи корекции, специфичен за всяка държава и насочен към тази цел, ii) единен показател за фискалните резултати — това е правило за разходите за държавите с дълг, надхвърлящ целта за отношението на дълга към БВП, и iii) обща клауза за дерогация, подкрепена от становище въз основа на независим анализ и съвет;

38. посочва необходимостта от реалистичен и прозрачен план за корекции на дълга, специфичен за всяка държава, с цел по-добро адаптиране към реалността в отделните държави и отразяване на степента на устойчивост на дълга на държавите членки;

39. счита, че в съответствие с предложението за ЕФС правилото за разходите с таван ([30]) на номиналните публични разходи, когато публичният дълг на дадена държава надвиши определен праг, може да осигури по-прозрачни фискални правила в рамките на ЕС; счита, че темпът на растеж на тавана на разходите ще зависи от очаквания потенциален растеж, очакваната инфлация и отдалечеността по отношение на тавана за дълга; отбелязва, че разходите за обслужване на дълга и плащанията за обезщетения при безработица (при непроменени проценти) са изключени, а нарастването на разходите се коригира с оглед на въздействието на дискреционните промени в държавните приходи (т.е. ставките на преките и косвените данъци);

([29]) Европейски фискален съвет (2018 г.), Годишен доклад за 2018 г., септември, ЕФС и Европейски фискален съвет (2020 г.), Годишен доклад за 2020 г., септември.

([30]) Таван, фиксиран за период от 3 до 5 години, който ще зависи от очаквания потенциален растеж, очакваната инфлация и отдалеченост по отношение на тавана за дълга.

40. отбелязва, че специфичният за всяка държава план заедно с ангажираността на държавите членки ще засили доверието и ще подобри спазването на правилата от страна на държавите членки; освен това отбелязва, че специфичният за всяка държава план следва да бъде резултат от прозрачен и всеобхватен икономически анализ и дебат между държавите членки и Европейската комисия, в контекста на европейския семестър, в рамките на който би могло да се предвиди консултация с ЕФС и националните независими фискални институции, когато това е целесъобразно;

41. подчертава, че правилата за разходите имат интегрирани възможности за автоматично стабилизиране ([31]); отбелязва, че правилата за разходите показаха, че са по-ефективни при намаляване на проциклично отклонение на фискалната политика ([32]); подчертава значението на автоматичните стабилизатори в отговор на нарастващата несигурност; освен това отбелязва препоръката на ЕФС за създаване на компенсационна сметка, в която да се натрупват отклонения от планирания ръст на нетните първични разходи;

42. отбелязва, че показателите в основата на рамката за икономическо управление трябва да бъдат лесни за наблюдение и контрол от вземащите политически решения лица, за да се увеличи прозрачността и разбираемостта както за определящите политиките лица, така и за обществеността; отбелязва, че концепции като анализ на разликата между фактическия и потенциалния БВП не отговарят на тези критерии; подчертава, че в периода след кризата несигурността, свързана с разликата между фактическия и потенциалния БВП, ще бъде още по-голяма, отколкото в миналото; заявява, че макар и потенциалният ръст на БВП да не може да се наблюдава и да трябва да бъде предмет на приблизителна оценка, е по-малко вероятно той да бъде преразглеждан, отколкото разликата между фактическия и потенциалния БВП;

43. предлага, в съответствие с Европейския фискален съвет, обща клауза за дерогация, която да бъде препоръчана от Комисията в случай на непредвидени икономически събития и одобрена от Съвета и която да може да бъде подкрепена от становище, основано на независим и добре определен икономически анализ, за да се намали сложността и да се запази способността за действие в случай на непредвидими обстоятелства; въпреки това подчертава необходимостта, в случай че участва независим орган, от допълнително изясняване на състава на независимия орган, за да се гарантира обективност при преценката на правилата, което ще осигури неговата независимост и ще гарантира, че няма забавяния в процеса;

44. подчертава, че когато публичните финанси са подложени на натиск, се наблюдава тенденция към намаляване на държавните инвестиции; отбелязва, че настоящите икономически, социални и екологични предизвикателства в ЕС изискват целенасочени усилия, свързани по-специално със социалната устойчивост, изменението на климата и цифровизацията; подчертава значението на рамката на ЕС за икономическо управление, за да се даде възможност на правителствата да защитават публичните инвестиции, без да се застрашава устойчивостта на дълга; подчертава, че трябва да се положат допълнителни усилия за подобряване на качеството на публичните финанси; призовава в преразгледаната рамка да се постави по-голям акцент върху качеството на публичния дълг; подчертава, че качеството на публичните финанси подобрява дългосрочната устойчивост на държавния дълг и увеличава потенциала за дългосрочен растеж;

45. подчертава становището на ЕФС, че някои ясно очертани стимулиращи устойчивия растеж разходи ще бъдат изключени от тавана на ръста на нетните първични разходи;

46. подчертава, че приходите на правителствата са важна част от устойчивостта на публичните финанси и че тяхната стабилност може да спомогне за осигуряване на надеждна стратегия за намаляване на държавния дълг; призовава държавите членки да предприемат действия за допълнителни мерки срещу данъчните измами, избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане, както и срещу изпирането на пари; отново заявява, че ефективните действия в тази област от страна на държавите членки допринасят за доверието в управлението на публичните финанси; отбелязва необходимостта да се осигури отговорна политика по отношение на разходите, за да се избегне натискът за увеличаване на данъците;

47. отбелязва, че ЕФС е силен поддръжник на въвеждането на общ фискален капацитет на европейско равнище, което би създало стимули за по-добро спазване на фискалните правила на ЕС; отбелязва също така, че това становище се споделя от други институции, като например МВФ и ЕЦБ;

([31]) ЕФС, „Assessment of EU fiscal rules with a focus on the six and two-pack legislation“ (Оценка на фискалните правила на ЕС с акцент върху пакета от шест и пакета от два законодателни акта): „таванът на нетните първични разходи има интегрирана възможност за автоматично стабилизиране: когато нарастването на фактическия БВП е по-бавно, отколкото отразяващия тенденциите темп на нарастване на потенциалния БВП, ръстът на нетните първични разходи ще превиши последния, докато растящо съотношение на разходите спрямо БВП ще помогне за стабилизиране на икономиката; и обратното, когато реалният БВП расте по-бързо от отразяващия тенденциите темп, нетните разходи ще намаляват като дял от БВП.“

([32]) Manescu, C., Bova, E. (2021 г.), „Effectiveness of national expenditure rules: Evidence from EU member states“ (Ефективност на националните правила за разходите: данни от държави — членки на ЕС).

48. приветства инициативите Next Generation EU и SURE; подчертава, че Next Generation EU се финансира чрез емитиране на дългови инструменти, гарантирани от бюджета на ЕС; подчертава, че емитираните от ЕС дългови инструменти ([33]) ще осигурят ново предлагане на висококачествени и сигурни европейски активи; призовава Комисията да използва пълноценно потенциала на пакета за възстановяване и инструмента SURE за подобряване на сближаването между държавите членки, насърчаване на политиките на ЕС и намаляване на уязвимостта на ЕС към икономически сътресения; отбелязва, че настоящите инструменти Next Generation EU и SURE са замислени като временни, и подчертава значението на прозрачен план за погасяване на дълга, произтичащ от облигациите по Next Generation EU и SURE;

Надзор на макроикономическите дисбаланси

49. подчертава значението на процедурата при макроикономически дисбаланси (ПМД) за откриването, предотвратяването и преодоляването на макроикономическите дисбаланси в ЕС; отбелязва констатациите на Европейската сметна палата ([34]), че въпреки че като цяло механизмът за изпълнение на ПМД е добре разработен, потенциалът му не се използва пълноценно по начин, който да гарантира ефективното предотвратяване и коригиране на дисбалансите; освен това отбелязва, че в класификацията на държавите членки с дисбаланси липсва прозрачност, че липсва осведоменост на обществеността относно процедурата и нейните последици и че препоръките не насърчават в достатъчна степен политическите действия за преодоляване на тези дисбаланси, по-специално в еврозоната;

50. призовава за по-ефективно използване на доклада за механизма за предупреждение, отбелязвайки същевременно последното техническо преразглеждане от страна на Комисията на набора от показатели за ПМД, и приветства подробния и всеобхватен анализ, който стои в основата на доклада; настоява, че наборът от показатели за процедурата при макроикономически дисбаланси трябва да се съсредоточи и организира около значими показатели и прагове, които определят по-ясно дисбалансите в еврозоната, основани са на данни и са прозрачни; припомня, че специфичните за всяка държава препоръки са ориентирани към бъдещето насоки, отправени до държавите членки; счита, че трябва да се постигне по-голямо съответствие със смекчените препоръки и че специфичните за всяка държава препоръки, свързани с ПМД, следва да се съсредоточат върху политически действия, които могат да имат пряко въздействие върху дисбалансите и да бъдат в съответствие с препоръките за еврозоната по целесъобразност;

51. счита, че яснотата и последователността по отношение на взаимодействието между ПМД и Пакта за стабилност и растеж са от ключово значение, за да се гарантира постигането на техните цели;

52. подкрепя в това отношение предложенията на ЕФС за включване на съображения от ПМД при определянето на горепосоченото правило за разходите, съгласно което и въз основа на взаимно съгласие държавите с висок дефицит по текущата сметка ще имат по-нисък таван за своите цели по отношение на разходите, докато държавите с прекомерен външен излишък ще имат по-висок долен праг за темпа на нарастване на разходите;

53. призовава за по-голямо участие на органите за макропруденциален надзор с цел по-добро определяне на макроикономическите дисбаланси от гледна точка на макропруденциалния надзор, както и на националните съвети по производителност, за да се повиши общото разбиране на макроикономическите промени в рамките на ПМД;

Управление

54. подчертава значението на институционалната рамка на ЕС и на общностния метод за определяне и ефективно прилагане на правила, както и за запазване и увеличаване на силната политическа ангажираност и отчетност, и подчертава, че слабата политическа ангажираност или отчетност на национално равнище изостря проблема с неспазването;

55. подчертава необходимостта от засилване на демократичната легитимност, отчетност и контрол на рамката за икономическо управление; счита, че за да се повиши ангажираността, отговорностите трябва да се разпределят на равнището, на което се вземат или изпълняват решенията, като националните парламенти осъществяват контрол върху националните правителства, а Европейският парламент — върху европейските изпълнителни органи; изтъква в тази връзка ролята на институциите и подчертава колко е важно да се гарантира подходящ баланс на отговорностите между различните институции при прилагането на рамката за икономическо управление на ЕС;

([33]) Облигации по Next Generation EU и SURE

([34]) Специален доклад № 03/2018: Одит на процедурата при макроикономически дисбаланси (ПМД), Европейска сметна палата.

56. припомня, че европейският семестър е добре установена рамка за координиране на бюджетните, икономическите и социалните политики и политиките в областта на заетостта в целия Европейски съюз, която подкрепя дългогодишните цели на ЕС за устойчив растеж, устойчиви публични финанси и сближаване във възходяща посока; отбелязва, че след създаването си семестърът беше разширен, за да включва, наред с други аспекти, въпроси, свързани с финансовия сектор и данъчното облагане, както и целите за устойчиво развитие на ООН; отбелязва, че с цел по-нататъшно укрепване на икономическата и социалната устойчивост ЕС трябва да прилага принципите на Европейския стълб на социалните права; припомня, че насърчаването на устойчив растеж означава насърчаване на фискални политики, насочени към постигане на разумни средносрочни фискални позиции и осигуряване на фискална устойчивост в средносрочен план, насърчаване на социално справедливи структурни реформи, увеличаване на инвестициите за стимулиране на потенциала за растеж и подкрепа за приобщаващ преход към устойчива и цифрова икономика; подчертава важността на едно по-силно сътрудничество при координацията на политиката между министрите на заетостта и социалните въпроси и министрите на финансите, по-специално в еврозоната; отбелязва, че концепцията за европейския семестър беше въведена с Регламент (ЕС) № 1175/2011, който е част от прегледа на икономическото управление на ЕС, и че предложенията на Комисията относно начините за подобряване на процеса на европейския семестър се приветстват;

57. посочва липсата на ангажираност като една от основните слабости на европейския семестър; отбелязва, че тази рамка трябва да бъде проектирана така, че да съдържа набор от дългосрочни цели и насоки на равнището на ЕС, които да координират политически решения, отразяващи правилно националните потребности и приоритети, въз основа на отворен и приобщаващ политически диалог между ЕС и националните институции и заинтересовани страни; счита, че опитът от управленската структура на Механизма за възстановяване и устойчивост представлява чудесна възможност и може да се използва в областта на националната ангажираност, насърчаването на стратегическите цели на ЕС, устойчивия растеж и специфичните за всяка държава препоръки;

58. призовава за активно участие на Европейския парламент в процеса на европейския семестър; подчертава значението на пълноценния дебат при определянето на общите цели и насоки;

59. припомня, че в Споразумението за по-добро законотворчество отново се посочва, че в ролята си на съзаконодатели Европейският парламент и Съветът трябва да упражняват правомощията си на равноправна основа и че поради това Комисията трябва да ги третира равностойно, и се подчертава ролята и отговорността на националните парламенти; посочва, че съгласно членове 121 и 126 от ДФЕС Европейският парламент не може нито да контролира, нито да изменя препоръките, приети от Съвета в рамките на европейския семестър;

60. призовава за по-строг демократичен контрол на равнището на ЕС и на национално равнище, за да се търси отчетност от националните правителства; подчертава, че по-силната национална политическа ангажираност или отчетност води до по-голямо съответствие; призовава за по-нататъшно развитие на междупарламентарното сътрудничество, включително конференцията, предвидена в член 13 от Фискалния пакт, за да се даде възможност за съществени и своевременни разисквания, когато е необходимо;

61. признава значението на макроикономическия диалог на ЕС за засилване на ангажираността и подобряване на координацията на политиките и в тази връзка призовава те да бъдат засилени чрез диалог на равнището на еврозоната и на национално равнище с представители на правителството, федерации на работодателите и профсъюзи и да се предвиди на двете равнища обмен с централните банки;

62. припомня, че в съответствие със законодателството компетентната комисия на Европейския парламент може да покани председателя на Съвета, Комисията и по целесъобразност председателя на Европейския съвет или председателя на Еврогрупата да участват в заседание на въпросната комисия, както и държавите членки, за които се прилага специална процедура на икономическо управление;

63. подчертава значението на прилагането на Европейския стълб на социалните права и изпълнението на екологичните цели в съответствие с ангажиментите на ЕС в областта на климата, околната среда и устойчивото развитие; настоятелно призовава Комисията и Европейския съвет да отчитат тези ангажименти в икономическото управление на Съюза; призовава да бъде изцяло взет предвид наборът от социални показатели на Европейския стълб на социалните права за целите на мониторинга на резултатите на държавите членки по отношение на принципите на Европейския стълб на социалните права; отбелязва инициативата на Комисията да потвърди, че преразгледаният набор от социални показатели ще бъде част от рамката за координация на политиките в контекста на европейския семестър; отбелязва, че лидерите на ЕС приветстваха съвместното предложение на европейските социални партньори за алтернативен набор от показатели за измерване на икономическия, социалния и екологичния напредък, допълващ БВП като единица за измерване на благосъстоянието за целите на приобщаващ и устойчив растеж; призовава за по-добро отразяване на наборите от показатели в политическите препоръки;

64. счита, че привеждането на националните фискални политики в съответствие с ангажиментите на ЕС по Парижкото споразумение следва да бъде приоритет и че концепцията за конкурентоспособна устойчивост и нейните четири оси, определени в годишната стратегия за устойчив растеж за 2020 г., следва да продължат да бъдат основните приоритети на дългосрочната стратегия на ЕС за растеж в съответствие с Европейския зелен пакт; отбелязва, че климатът създава реални и сериозни рискове за устойчивостта на фискалните политики на държавите членки;

65. изразява съгласие със Сметната палата, че специфичните за всяка държава препоръки в рамките на европейския семестър се нуждаят от по-добро проектиране и изпълнение ([35]); предлага по-добро насочване на политическите препоръки към краткосрочни и дългосрочни специфични за всяка държава политически цели;

66. приветства значителните подобрения на ролята на независимите фискални институции в рамките на националните бюджетни процедури с цел повишаване на прозрачността и отчетността на фискалната политика както посредством мониторинг, така и посредством независим анализ; призовава държавите членки да гарантират, че независимите фискални институции отговарят на условията за изпълнение на своите мандати и задачи, и подчертава, че е важно да се гарантира отчетността на тези институции пред Европейския парламент и националните парламенти, по целесъобразност;

67. подчертава, че с цел по-добро прилагане всяка държава членка следва да се стреми към силна ангажираност по отношение на препоръките в областта на икономическата политика и че в този контекст следва да се търси правилният баланс между партньорската подкрепа, партньорския натиск, стимулите и възпиращите фактори;

68. приветства приемането на междуинституционалното споразумение между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно новите собствени ресурси, включително пътна карта за въвеждането на нови собствени ресурси;

69. призовава Комисията да продължи да обсъжда разработването и изпълнението на програми за макроикономически корекции, и по-специално необходимостта от допълнително увеличаване на прозрачността, ангажираността и демократичната отчетност на процеса на вземане на решения, с подходящото участие на заинтересованите страни и Европейския парламент; в тази връзка припомня на Комисията и на Съвета за позицията си относно Регламент (ЕС) № 472/2013, приета на пленарно заседание;

70. отбелязва, че държавите членки, които излизат от програма за макроикономически корекции, са също така обект на засилено наблюдение в рамките на европейския семестър и че когато е необходимо, е възможно да се извършват задълбочени прегледи;

71. припомня, че Еврогрупата и срещата на върха на държавите от еврозоната са неофициални дискусионни форуми в рамките на Съвета по икономически и финансови въпроси (Ecofin); призовава държавите членки да действат в рамките на Общността, като гарантират ролята на Европейския парламент като съзаконодател и правото му на демократичен контрол;

72. призовава за Еврогрупата да се прилага правилник за дейността, повишаващ прозрачността на вземането на решения и демократичната отчетност; призовава за установяване на взаимно разбирателство между Еврогрупата и Европейския парламент относно това как тези цели могат да бъдат постигнати най-добре; подчертава значението на механизмите, които позволяват на държавите членки извън еврозоната да участват в разискванията, когато е целесъобразно;

73. подчертава необходимостта да се прилага общностният метод за рамката за вземане на решения относно икономическото управление на ЕС;

74. подчертава значението на разискването относно икономическото управление с гражданите, организациите на гражданското общество и социалните партньори, както и с редица партньори на европейско, национално, регионално и местно равнище в рамките на Конференцията за бъдещето на Европа; вижда в тази връзка Конференцията за бъдещето на Европа като възможен форум за обсъждане на въпроса за увеличаването на демократичната легитимност посредством по-голямо участие на Европейския парламент в предоставянето на демократичен публичен форум за определянето и прилагането на общи правила на ЕС относно координация на икономическата политика;

o

o o

75. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, Еврогрупата, Комитета на регионите, Европейския икономически и социален комитет, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

([35]) Европейска сметна палата.